

Man gik altsaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse til at konvertere Statens Dollarslaan.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1784).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derefter gik man til:

Fortsættelse af anden (sidste) Behandling af Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1927—28.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg skulde ikke have taget Ordet ved denne Lejlighed, hvis ikke det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) igen var kommet ind paa Angreb paa Hovedrevisoratet og Beskyldninger mod Hovedrevisoratet, som savner ethvert reelt Grundlag. Maa jeg sige, at det ærede Medlem synes i nogen Grad at have misforstaaet Udvalgets Betænkning, idet det ærede Medlem syntes at give Udtryk for, at Betænkningen sluttede sig til den Kritik, han har fremført. Lige det modsatte er Tilfældet, idet der staar i Betænkningen, at Udvalget slutter sig i det hele til Folketingsudvalgets Bemærkninger og finder navnlig ikke Grund til at komme ind paa en nærmere Prøvelse af Regnskabet over Byggearbejderne ved Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Deri ligger, at Indstillingen gaar ud paa, at man slutter sig til de Synspunkter, der er fremført i Folketingsudvalgets Betænkning. Det ærede Medlem maa deraf forstaa, at det ikke er hans Bemærkninger ved første Behandling, der nu godkendes af Udvalget i dets Indstilling, men at det er Folketingets Kritik af Byggeriet paa Landbohøjskolen, der tiltrædes i Betænkningen.

Det ærede Medlem var stærkt kritisk overfor Folketingsudvalget og efter min Me-

ning uretfærdigt, idet det ærede Medlem raillerede over, at Folketingsudvalget havde haft Sagen i saa lang Tid. Det ærede Medlem burde vide, at det er Sædvane, at Statsrevisorernes Betænkning skiftevis behandles indgaaende i de to Ting. I Aar er den altsaa efter denne Sædvane behandlet først i Folketinget, og derfor har Folketingsudvalget haft den udførlige Behandling, medens Landstinget kun har haft den formelle Behandling eller kun ment, at der var Grund til en formel Behandling; det er der ikke noget mærkeligt i. Det ærede Medlems Forsøg paa at faa Landstinget til at fravige denne Sædvane har ikke ført til noget Resultat.

Det ærede Medlem udtalte om Hovedrevisoratets Arbejde forskellige Ting, som jeg mener er fuldkommen uberettigede. Det ærede Medlem sagde f. Eks., at Hovedrevisoratet har ført baade Ministeren og det paagældende Udvalg bag Lyset. Et saadant Angreb paa Hovedrevisoratet maa jeg paa det skarpeste tilbagevise. Det ærede Medlem talte om, at Hovedrevisoratet havde misbrugt Protokollen, og det ærede Medlem brugte forskellige andre Udtryk; som efter min Mening er fornærmelige overfor Hovedrevisoratet, der har gjort sin Pligt, og jeg maa tilbagevise disse Angreb paa Hovedrevisoratet. Det ærede Medlem mente, at Hovedrevisoratet ikke havde sendt Udsættelserne over Regnskabet til Landbohøjskolen til Erklæring dér, men det er netop sket. Derimod er naturligvis ikke Hovedrevisoratets endelige Beretning om Sagen til Ministeriet tilsendt Landbohøjskolen. Det ærede Medlem maa finde sig i, at Landbohøjskolen, naar den optræder som Regnskabsfører, maa indtage den samme Stilling, som alle Regnskabsførere maa: at de ikke selv faar Lov til at bestemme, hvad Revisionen skal sige om dem. Det maa Revisionen bestemme. Naar den skal afgive Revisionsberetning, kan det ikke være Regnskabsføreren, der affatter den. Men det ærede Medlem synes i Virkeligheden at mene, at det havde været Hovedrevisoratets Pligt at forhandle med Regnskabsføreren om, hvad Revisionen skulde skrive i sin Beretning. Det forekommer mig, at det er at stille sig selv paa et betydeligt højere Stade, end man har Lov til, naar man optræder som Regnskabsfører.

Det ærede Medlem mente, at der ikke var sendt Udsættelser til Landbohøjskolen fra Hovedrevisoratet, og det ærede Medlem fremdrog nogle Eksempler, som han ikke mente kunde betragtes som Udsættelser. Ja, nu ved jeg ikke, om Landbohøjskolen